

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Renáty Lukešové a soudců JUDr. Filipa Havrdy a Mgr. Kláry Hrobské ve věci

žalobkyně: **M. P.**, narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
zastoupená advokátkou Mgr. et Bc. Ivou Jónovou
sídlem Bozděchova 97/2, 400 01 Ústí nad Labem

proti
žalované: **Mělnická zdravotní, a.s.**, IČO 27958639
sídlem Pražská 528/29, 276 01 Mělník
zastoupená advokátem Mgr. Petrem Eliášem
sídlem Revoluční 1546/24, 110 00 Praha 1

za účasti vedlejšího účastníka na straně žalované:

Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group,
sídlem Pobřežní 665/21, 186 00 Praha 8

o náhradu škody 643 529 Kč s příslušenstvím, o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Mělníku ze dne 25. 6. 2018 č. j. 7 C 238/2016-507,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se potvrzuje.
- II. Soud přiznává znalci doc. MUDr. Jaroslavu Feyereislovi, CSc., Mramorová 699, 154 00 Praha 5, znalečné ve výši 8 756,42 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Svobodová

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Mělníku (dále jen „soud prvního stupně“) mezitímním rozsudkem ze dne 25. 6. 2018, č. j. 7 C 238/2016-507, rozhodl tak, že právní základ žalobou uplatněného nároku je opodstatněný s tím, že o jeho výši a náhradě nákladů řízení bude rozhodnuto v konečném rozsudku.
2. Soud prvního stupně po provedeném dokazování dospěl k závěru, že poučení žalobkyně ze strany žalované (tzv. informovaný souhlas) bylo formální a nedostatečné s ohledem na další zdravotní potíže žalobkyně. Žalobkyně nebyla poučena o možných komplikacích v podobě poranění okolních orgánů, například střev, zejména s ohledem na dlouhodobé onemocnění střev, i když v době operace zánět střev nebyl v akutní fázi. Žalobkyně tak v důsledku nedostatku poučení o případných rizicích a komplikacích nemohla zvážit rizika zákroku a rozhodnout se, zda jej podstoupí na pracovišti žalované. Soud prvního stupně dále dospěl k závěru, že nebylo prokázáno pochybení žalované při samotné laparoskopické operaci a následně i operaci další.
3. Proti shora uvedenému rozsudku podala včas odvolání žalovaná s tím, že závěr soudu prvního stupně o neprokázání dostatečného poučení žalobkyně při získávání informovaného souhlasu považuje za nepodložený a odporující provedenému dokazování. Dle žalované soud prvního stupně při hodnocení dokazování bezdůvodně upřednostnil účastnickou výpověď žalobkyně, ačkoliv jde o důkazní prostředek krajní s velmi omezenou vypovídající hodnotou oproti souboru listinných důkazů, tedy předložení všech informovaných souhlasů žalobkyní podepsaných v rámci hospitalizace. Dle žalované soud prvního stupně věc i nesprávně právně posoudil, neboť nezhodnotil judikaturu, která překračuje formalistické pojetí informovaného souhlasu, kdy klíčové je umožnit pacientovi svobodně se rozhodnout o podstoupení konkrétní zdravotní péče s vědomím možných alternativ a rizik. Dle žalované není smyslem institutu informovaného souhlasu umožnit pacientům vyčkávat, zda listinná podoba souhlasu počítá se všemi možnými eventualitami a pokud ne, tak získat základ pro odškodnění bez ohledu na existenci pochybení na straně poskytovatele zdravotní péče. Žalovaná odkázala na žalobkyní podepsané informované souhlasy ze dnů 13., 14. a 15. 1. 2014 s tím, že jimi byla dostatečně informována o riziku podstupovaného zákroku. Žalovaná zdůraznila, že žalobkyně celkem podepsala 8 informovaných souhlasů různého obsahu, avšak pouze v jednom případě nezaškrtnula poučení o možnostech vyšetření a léčbě, a to u souhlasu s hospitalizací ze dne 13. 1. 2014. Žalovaná zdůraznila, že po poučení o možnostech rizik a komplikací nebyl žalovanou podepsán právě souhlas s hospitalizací, nikoli informovaný souhlas s poskytnutím zdravotní péče. Dle žalované je tvrzení žalobkyně o tom, že pokud by znala pravděpodobnostní rizika poranění vnitřních orgánů, obrátila by se na větší nemocnici, účelové. Dle žalované, pokud žalobkyně tvrdí že nebyla dostatečně informována o případných zdravotních rizicích, je důkazní břemeno na její straně, v této souvislosti odkázala na rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 25 Cdo 1381/2013. Závěr soudu o tom, že žalovaná neprokázala, že MUDr. T. [redacted] řádně žalobkyni poučila o rizicích zákroku v souvislosti s jejím individuálním stavem, je nepodložený. Lékařka žalobkyně MUDr. T. [redacted] s ulcerózní kolitidou žalobkyně v léčebném plánu počítala a skutečnost, že po několika letech si případ nevybavuje, není závažející s ohledem na množství pacientů v její péči. Obdobné platí i pro MUDr. K. [redacted], který si přesně nevzpomněl na průběh předoperačních příprav před několika lety. Je nesporné, že žalobkyně nebyla poučena o hrozbě vývodu v případě komplikací při zákroku, toto riziko nebylo ošetřujícími lékaři považováno za reálné, neboť se s ním po dobu své praxe nesetkali.
4. Žalobkyně ve svém vyjádření k odvolání žalované sporovala žalovanou označený předmět řízení s tím, že nároky na bolestné a ztížení společenského uplatnění a na zaplacení znaleckého

posudku nárokovala žalobou v jiných částkách. Zdůraznila, že žalovaná nepostupovala řádně a pečlivě podle doporučených a uznávaných lékařských postupů pro provedení typ operace a zároveň žalobkyni dostatečně, řádně a srozumitelně nepoučila o možných nebezpečích a rizicích prováděného zákroku. Porušila tak právo žalobkyně na ochranu zdraví, neboť nepostupovala s náležitou péčí a odborností. Žalovaná nerespektovala individuální zdravotní stav žalobkyně spočívající v onemocnění ulcerózní kolitidou a počínala si tak, jako by žalobkyně byla běžnou pacientkou bez tohoto onemocnění. Dle žalobkyně je nepochybné, že perforace střeva nebyla součástí operace a jejím chtěným výsledkem. Poranění střeva, které žalovaná žalobkyni způsobila, není obvyklé, ani není běžnou součástí hysterektomie, jak se podává z posudku soudního znalce MUDr. Horáka a vyjádření MUDr. K. Dle žalobkyně nelze směšovat podpisy informovaných souhlasů ze dne 13. 1. 2014 a 14. 1. 2014, neboť ten z dalšího dne nemusel být ani podepisován, protože žalobkyně byla v ohrožení života. Před operací dne 15. 1. 2014 byla žalobkyně před podpisem informovaného souhlasu pod vlivem léků. Informované souhlasy ze dnů 14. a 15. 1. jsou tak pro daný případ zcela irelevantní. Pokud by žalobkyni byla známa případná rizika operace, zejména s ohledem na její onemocnění ulcerózní kolitidou, pravděpodobně by se rozhodla pro operační zákrok v jiném nemocničním zařízení.

5. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně dle § 212 a 212a odst. 1 a 5 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“) a dospěl k závěru, že odvolání není opodstatněné.
6. Soud prvního stupně vycházel z takto zjištěného skutkového stavu. Žalovaná je právnickou osobou s předmětem podnikání v oblasti zdravotní péče. Žalobkyně od 21 let trpí onemocněním ulcerózní kolitidou, jde o chronické onemocnění střevní sliznice, pro které je v invalidním důchodu. V letech 2011 až 2012 absolvovala biologickou léčbu. Z důvodu zdravotního stavu (dříve susp. nález na děložním čípku, polypy) bylo ošetřujícím lékařem žalobkyně navrženo preventivní odstranění dělohy. Ambulantní lékařka sdělila žalobkyni, jak bude zákrok probíhat, před samotnou operací ji již nepoučovala. K operaci samé si žalobkyně zajistila zprávu ošetřujícího lékaře z gastroenterologie Nemocnice Na Homolce ze dne 9. 1. 2014, z hlediska gastroenterologie byla operace shledána přípustnou. Žalobkyni nikdo neupozornil na vyšší rizikovost zákroku v souvislosti s jejím onemocněním ulcerózní kolitidou. Dne 13. 1. 2014 byla žalobkyně přijata na gynekologické oddělení žalované a podepsala informovaný souhlas s hospitalizací, ve kterém nezaškrtnula, že byla poučena o možnostech vyšetření a léčby, včetně rizik či možných komplikací, a že jí byly srozumitelně zodpovězeny všechny otázky, a dále že byla poučena o právu svobodně se rozhodnout o dalším postupu. Žalobkyni nebylo sděleno, kdo a jakým způsobem ji bude operovat. Žalobkyně se ve zdravotnickém zařízení žalované dne 14. 1. 2014 podrobila plánované laparoskopické operaci odstranění dělohy – hysterektomii, která započala v 11:15 hodin a skončila v 13:00 hodin. V průběhu operace nebylo žádné poranění žalobkyně shledáno. Dne 15. 1. 2014 žalobkyně začala krvácet, podstoupila sonografické vyšetření. Při reoperaci bylo zjištěno poranění tlustého střeva žalobkyně tak, že byla perforovaná stěna rektostigmatu v délce 1 cm, umístěná 8 cm orálně od sfinkteru ani a dále byl na střevě shledán hematoma o velikosti pěti centimetrů, kdy došlo ke krvácení mezi druhou a vrchní vrstvou střeva, čímž došlo k jejímu odchlípení. Střevo tak bylo poraněno na dvou místech. Žalobkyni byl nad poraněnou oblastí založen střevní vývod (stomie). V době operace byla střeva žalobkyně z pohledu onemocnění ulcerózní kolitidou v pořádku. Operace trvala 3:08 hodin. Po operaci měla žalobkyně silné bolesti, byla umístěna na JIP, dostávala kyslík, krev a plazmu a byla jí nasazena silná antibiotika. Následně byla žalobkyně přeložena na standardní oddělení a poté propuštěna. Nadále docházela kvůli vývodu do stomické poradny, trápil ji zánět močových cest a močového měchýře. K zanoření stomie došlo po konzultacích s odborníky ve Fakultní nemocnici v Motole na podzim 2014.

7. Odvolací soud doplnil dokazování výsledkem soudního znalce z oboru gynekologie MUDr. Jaroslava Feyreisl, Dr.Sc., ze kterého bylo zjištěno, že operace byla u žalobkyně dostatečně indikována, neboť byl u ní zjištěn podezřelý nález na děložním hrdle s možným rakovinným bujením. Operátérka měla kvalifikační předpoklady pro vedení operace a měla dostatečnou atestaci. Popis operace z operačního protokolu byl obvyklý jako v jiných případech, kdy si každý operátor kontroluje operační pole. Pro případ laparoskopické operace se používá pro průnik kyslíčnicku uhličitého do těla operovaného tzv. Verešova jehla, jejíž konec je ostrý (jinak by nemohla proniknout do dutiny břišní). V souvislosti s průnikem této jehly do těla operovaného může dojít k poranění orgánů v dutině břišní. Každý operátor si při průniku jehlou do dutiny břišní kontroluje, zda jejímu průniku neodporuje nějaký tlak, což by svědčilo o tom, že je koncem jehly naléháno na nějaký orgán v dutině břišní. K poranění střeva u žalobkyně došlo při operativním zákroku dne 14. 1. 2014, vznikly dvě rány, jedna spočívá v odchlípení sliznice od střevní stěny v délce 5 cm, kde se vytvořil hematoma a druhá ve vzniklém otvoru ve střevě v rozsahu jednoho centimetru, který byl způsoben ostrým předmětem (to znalec zjistil ze zdravotnické dokumentace). Ke vzniku otvoru v rozsahu jednoho centimetru došlo pravděpodobně prostrižením nebo perforací, přesněji to nelze určit. Vznik hematoma má rovněž původ v operačním zákroku a není možné, aby vznikl někdy dříve. Masivní krvácení operátor nemusí zjistit a nemusí je zjistit nejen při laparoskopické operaci, ale ani při otevřeném břichu. Z důvodu ulcerózní kolitidy může být situace pro orientaci v operačním poli složitější, pokud je však onemocnění v pasivní fázi, není třeba z tohoto důvodu zákrok podstupovat na specializovanějším pracovišti. Laparoskopicky vedená vaginální hysterektomie je operace, která je částečně prováděna uprostřed pochvy, je zde horší viditelnost. Jde o sérii postupných kroků, které se lékař učí s tím, že je postupně vystaven systému zkoušek a ověření každého jednotlivého kroku prováděné operace. Pacientka by měla být informovaným souhlasem seznámena s tím, že k poranění, ke kterému došlo, dojít může, mělo by jí to být vysvětleno srozumitelně i s tím, jaký by byl způsob řešení takového poranění, a ona by měla s tímto případným postupem vyjádřit souhlas. Komplikace při obdobných operacích se vyskytují v necelých 4% zaznamenaných případů. Žalobkyně necelých 24 hodin po první operaci v ohrožení života nebyla, ale pokud by jí nebyla dále poskytnuta kvalifikovaná pomoc, do ohrožení života by se dostala. Založení stomie je obvyklým způsobem řešení gynekologické komplikace, která je následně řešena chirurgem. Postup chirurga spočívá v tom, že vytne poškozené střevo, udělá stomii a zabráni tak další případné infekci, což napomáhá rychlejšímu a kvalitnějšímu zhojení střeva pacienta. Biopsie neprokázala život ohrožující nemoc žalobkyně. Operace žalobkyně nebyla urgentní.
8. Po právní stránce odvolací soud shodně jako soud prvního stupně posuzoval věc podle zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku v platném znění (dále jen „o. z.“), a dle příslušných ustanovení zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování v platném znění (dále jen „zákon o zdravotních službách“), a Úmluvy o lidských právech a biomedicíně (mezinárodní smlouva č. 96/2001 Sb. m. s., dále jen „Úmluva o biomedicíně“).
9. Podle § 28 odst. 1 a 2 zákona o zdravotních službách lze zdravotní služby pacientovi poskytnout pouze s jeho svobodným a informovaným souhlasem, nestanoví-li tento zákon jinak. Pacient má právo na poskytování zdravotních služeb na náležité odborné úrovni.
10. Podle § 31 odst. 1 písm. a) a b), odst. 2 a odst. 3 zákona o zdravotních službách zdravotní je poskytovatel povinen zajistit, aby byl pacient srozumitelným způsobem v dostatečném rozsahu informován o svém zdravotním stavu a o navrženém individuálním léčebném postupu a všech jeho změnách a umožnit pacientovi nebo osobě určené pacientem klást doplňující otázky vztahující se k jeho zdravotnímu stavu a navrhovaným zdravotním službám, které musí být srozumitelně zodpovězeny. Informace o zdravotním stavu podle odstavce 1 obsahuje údaje o

příčině a původu nemoci, jsou-li známy, jejím stadiu a předpokládaném vývoji, účelu, povaze, předpokládaném přínosu, možných důsledcích a rizicích navrhovaných zdravotních služeb, včetně jednotlivých zdravotních výkonů, jiných možnostech poskytnutí zdravotních služeb, jejich vhodnosti, přínosech a rizicích pro pacienta, další potřebné léčbě, omezeních a doporučeních ve způsobu života s ohledem na zdravotní stav. Informaci o zdravotním stavu podává ošetřující zdravotnický pracovník způsobilý k poskytování zdravotních služeb, kterých se podání informace týká; ošetřující zdravotnický pracovník provede do zdravotnické dokumentace záznam o tom, že byla informace podána.

11. Podle ustanovení § 45 odst. 1 zákona o zdravotních službách je poskytovatel povinen poskytovat zdravotní služby na náležité odborné úrovni, vytvořit podmínky a opatření k zajištění uplatňování práv a povinností pacientů a dalších oprávněných osob, zdravotnických pracovníků a jiných odborných pracovníků při poskytování zdravotních služeb.
12. Podle článku 4 Úmluvy o biomedicině jakýkoliv zákrok v oblasti péče o zdraví, včetně vědeckého výzkumu, je nutno provádět v souladu s příslušnými profesními povinnostmi a standardy.
13. Podle článku 5 Úmluvy o biomedicině jakýkoli zákrok v oblasti péče o zdraví je možno provést pouze za podmínky, že k němu dotčená osoba poskytla svobodný a informovaný souhlas. Tato osoba musí být předem řádně informována o účelu a povaze zákroku, jakož i o jeho důsledcích a rizicích. Dotčená osoba může kdykoli svobodně svůj souhlas odvolat.
14. Podle § 2910 o. z. škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněným porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.
15. Podle § 2913 odst. 1 o. z. poruší-li strana povinnost ze smlouvy, nahradí škodu z toho vzniklou druhé straně nebo i osobě, jejímuž zájmu mělo splnění ujednané povinnosti zjevně sloužit.
16. Podle § 2914 o. z. kdo při své činnosti použije zmocněnce, zaměstnance nebo jiného pomocníka, nahradí škodu jím způsobenou stejně, jako by ji způsobil sám.
17. Podle § 2636 odst. 1 o. z. smlouvou o péči o zdraví se poskytovatel vůči příkazci zavazuje pečovat v rámci svého povolání nebo předmětu činnosti o zdraví ošetřovaného, ať již je jím příkazce nebo třetí osoba.
18. Podle § 2643 odst. 1 o. z. poskytovatel postupuje podle smlouvy s péčí řádného odborníka, a to i v souladu s pravidly svého oboru.
19. Podle § 2645 o. z. poskytovatel odpovídá za to, že splní své povinnosti s péčí řádného odborníka; k ujednáním, která to vylučují nebo omezují, se nepřihlíží.
20. Podle § 2958 o. z. při ublížení na zdraví odčiní škůdce újmu poškozeného peněžitou náhradou, vyvažující plně vytrpěné bolesti a další nemajetkové újmy; vznikla-li poškozením zdraví překážka lepší budoucnosti poškozeného, nahradí mu škůdce i ztížení společenského uplatnění. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.
21. Předmětem činnosti žalované je provádění zdravotních výkonů a péče o pacienta. Vztah mezi pacientem a zdravotnickým zařízením je smluvním vztahem ve smyslu ustanovení § 2636 odst. 1 o. z. Péče o zdraví tak zahrnuje veškeré úkony a postupy poskytnuté zdravotnickým zařízením,

kteřé se týkají pacienta a jsou vedeny snahou zlepšit či zachovat jeho zdravotní stav. Povinností poskytovatele zdravotních služeb je pečovat o pacienta s péčí řádného odborníka v souladu s příslušnými profesními povinnostmi a standardy. Poskytovatel péče pak odpovídá za řádné poskytnutí péče a za škodu, která by vznikla v příčinné souvislosti s tím, pokud by s péčí řádného odborníka nepostupoval.

22. Mezi účastníky je nesporné, že žalobkyně se u žalované podrobila plánovanému operačnímu zákroku laparoskopické operaci odnětí dělohy. Řešenou otázkou v projednávané věci bylo, zda žalovaná postupovala při operačním zákroku u žalobkyně v souladu se současnými dostupnými poznatky lékařské vědy, s profesními pravidly a uznávanými medicínskými postupy, tedy lege artis a zda byla žalobkyně dostatečně informovaná o možných rizicích a alternativách lékařského zákroku. Postup lege artis je postup odborně medicínsky uznávaný, jehož účelnost a důvodnost se obecně přijímá, zároveň je v souladu s aktuálním stavem biomedicíny a s dosaženou úrovní teoretických a praktických poznatků v oblasti poskytování péče (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 15. 8. 2012, sp. zn. 6 Tdo 353/2012). Závěr o tom, co se rozumí pojmem lege artis přísluší soudu (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 25. 2. 2016, sp. zn. 25 Cdo 878/2014). Podkladem pro závěr, zda šlo ze strany poskytovatele zdravotní péče o postup lege artis či nikoliv je zpravidla znalecký posudek z oboru zdravotnictví. Z obsahu znaleckého posudku soud zjistí, jak by za shodných okolností jednala rozumná a zodpovědná osoba téže odbornosti. Jak se podává z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 1. 6. 2017, sp. zn. 25 Cdo 4168/2016 *„Každá konkrétní situace se přitom posuzuje individuálně, neboť lékařská věda disponuje různými a různě účinnými a bezpečnými postupy k provedení konkrétního léčebného zákroku. Zvažuje se též, zda poskytovatel zdravotní péče zvolil postup adekvátní charakteru nemoci a šetrný k pacientovi a zda způsob provedení byl bez vad. Vše je třeba posuzovat tzv. „ex ante“, tj. na základě poznatků, které měl poskytovatel zdravotní péče k dispozici v době svého rozhodování o dalším postupu, respektive v době provádění zákroku (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 26. 10. 2011, sp. zn. 25 Cdo 4223/2009, a rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 27. 5. 2015, sp. zn. 25 Cdo 259/2012, oba uveřejněny v Souboru rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, C. H. Beck – dále jen „Soubor“ – pod C 10428 a C 14914).“*
23. V průběhu plánovaného operačního zákroku u žalobkyně (odstranění dělohy) došlo k perforaci stěny rektostigmatu v délce 1 cm, umístěné 8 cm orálně od sfinkteru ani a k vzniku hematomu o velikosti pěti centimetrů, kdy došlo ke krvácení mezi druhou a vrchní vrstvou střeva, čímž došlo k jejímu odchlípení. Střevo tak bylo poraněno na dvou místech. Dle znalce z oboru gynekologie MUDr. Jaroslava Feyreisl, Dr.Sc., v posuzovaném případě došlo ke shora uvedeným zraněním žalobkyně při operačním zákroku provedeným žalovanou (jejím zaměstnancem), jde o přípustnou komplikaci vyskytující ve 4 % procentech případů. Dle odvolacího soudu však nežádoucí komplikace laparoskopického odstranění dělohy bez dalšího neznámá, že perforace střeva pacientky je obvyklým průvodním jevem této operace, jemuž nelze ani při vynaložení veškerého úsilí zabránit. Navíc komplikace operačního výkonu byla rozpoznána nikoli bezprostředně po perforaci střevní stěny, ale až druhý den. Odvolací soud provedeným dokazováním nezjistil, že by onemocnění žalobkyně ulcerózní kolitidou bylo příčinou pochybení žalované, naopak bylo zjištěno, že střevo žalobkyně v době operace bylo bez zánětu. S ohledem na známé onemocnění žalobkyně měla však žalovaná při operačním zákroku postupovat obzvlášť opatrně.
24. Odvolací soud tak po doplnění dokazování výsledkem znalce z oboru gynekologie dospěl k jinému právnímu závěru než soud prvního stupně, a to že postup žalované při operačním zákroku provedeným žalobkyní byl non lege artis, tedy nikoli v souladu s aktuálním stavem biomedicíny a s dosaženou úrovní teoretických a praktických poznatků v oblasti poskytování zdravotní péče. Žalovaná svojí činností při poskytnutí zdravotní péče žalobkyni vyvolala nechtěný následek (proříznutí střeva žalobkyně a jeho odchlípení a vytvoření hematomu) a porušila tak svoji zákonnou povinnost poskytovat zdravotní služby podle pravidel vědy a uznávaných

medicínských postupů, při respektování individuality pacienta, s ohledem na konkrétní podmínky a objektivní možnosti (§ 28 odst. 2 zákona o zdravotních službách), ale také došlo k porušení smluvní povinnosti ve smyslu ustanovení § 2643 o. z. Žalovaná proto odpovídá dle ustanovení § 2913 o. z. i § 2910 o. z. (porušila ustanovení zákona o zdravotních službách) za újmu na zdraví žalobkyně, když tato újma vznikla v příčinné souvislosti s pochybením pracovníků žalované (§ 2914 o. z.) při operaci žalobkyně.

25. Při zkoumání otázky, zda byla žalobkyně dostatečně informovaná o možných rizicích a alternativách lékařského zákroku, dospěl odvolací soud ke shodnému závěru jako soud prvního stupně, tedy že žalovaná nebyla informována o případných rizicích dostatečně. Rozhodně nikoli tak, aby jako laik měla možnost případná rizika v klidu posoudit. Z informovaných souhlasů a poučení jiných nemocnic (založených ve spise) o rizicích shodného zákroku lze usoudit, že odborníkům jsou tato rizika známa a své pacientky o nich běžně poučují. Míra rizika operačního zákroku byla u žalobkyně zvýšena právě v souvislosti s jejím onemocněním ulcerózní kolitidou a žalobkyně tak měla mít možnost riziko dostatečně zvážit a případně se rozhodnout, zda zákrok vůbec podstoupí, a případně ve kterém zdravotnickém zařízení. Zákrok byl žalobkyni ambulantním gynekologem navržen z důvodu eliminace kyretáží, i z důvodu zjištění případně jiného onemocnění v souvislosti s předchozí konizací čípku, jako konečné řešení. Šlo však o výkon, který nebyl neodkladný. Tvzení žalované, že by při vědomí všech rizik a komplikací spojených se zákrokem u žalované zákrok pravděpodobně nepodstoupila, shledává odvolací soud shodně jako soud prvního stupně věrohodným. Žalobkyně svůj zdravotní stav obecně konzultuje a snaží se v případě potřeby vyhledávat zdravotnická zařízení s nejlepšími výsledky a největšími zkušenosti v řešené problematice. Lze uzavřít, že pokud žalovaná žalobkyni neposkytla dostatečné poučení o možných rizicích navrženého zákroku, zejména v návaznosti na onemocnění ulcerózní kolitidou. (což má odvolací soud za prokázané), porušila svoji zákonnou povinnost danou ustanovením § 28 odst. 1 a 2 a § 31 odst. 1 písm. a) a b), odst. 2 a 3 zákona o zdravotních službách a ustanovením článku 5 Úmluvy o biomedicíně.
26. Odvolací soud shledal odpovědnost žalované za vzniklou újmu na zdraví žalobkyně a mezitímní rozsudek soudu prvního stupně dle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.
27. Dále bude na soudu prvního stupně, aby se zabýval výší nároku uplatněného žalobkyní.
28. Odvolací soud rozhodl o přiznání znalečného znalci MUDr. Jaroslavu Feyreislovi, Dr.Sc., za účast při odvolacím jednání a jeho přípravy na ně. Znalec vyúčtoval odměnu za studium posudku v rozsahu dvou hodin (700 Kč), za studium zdravotnické dokumentace v rozsahu 5 hodin (1 750 Kč), přípravu na jednání v rozsahu 3 hodin (1 050 Kč) a náhradu ušlé mzdy v rozsahu dvou hodin ($2 \times 3 \times 153,20 = 6 \times 306,42$ Kč), celkem 9 806,42 Kč.
29. Podle § 139 odst. 2 o. s. ř., byl-li podán znalecký posudek, vzniká právo na náhradu hotových výdajů a na odměnu (znalečnou) a zvláštní zákon stanoví, komu se znalečná vyplácí. Tímto zákonem je zákon č. 36/1967 Sb., v platném znění, kdy dle § 17 odst. 1 má znalec za podání posudku právo na odměnu a podle odst. 2 téhož ustanovení je-li znalecký posudek zadán orgánem veřejné moci, řídí se odměna ustanoveními prováděcího právního předpisu, kterým je vyhláška č. 37/1967 Sb., v platném znění. Podle § 18 odst. 1 a 2 vyhlášky č. 37/1967 Sb. je-li znalecký posudek (tlumočnický úkon) zadán orgánem veřejné moci, má znalec dále právo na náhradu nákladů, které účelně vynaložil v souvislosti se znaleckým posudkem. Náklady podle odstavce 1 jsou zejména cestovní výdaje, náhrada ušlého výdělku při předvolání k orgánu veřejné moci, náklady, které znalec uhradil podle § 14 odst. 2, věcné náklady a náklady spojené s přibráním pracovníků pro pomocné práce. Znalec podal znalecké vyjádření při výslechu znalce v odvolacím řízení, avšak odvolací soud dospěl k závěru, že vyúčtované znalečné částečně

neodpovídá rozsahu přípravy znalce. Proto znalcem vyúčtované znalečné zkrátí za studium posudku na jednu hodinu, neboť znalecký posudek znalce ze dne 19. 7. 2017 obsahuje pouze 4 strany odborného textu, a za přípravu na jednání na jednu hodinu, neboť znalci bylo přiznána odměna v rozsahu 5 hodin za studium zdravotnické dokumentace. Celkem tak byla znalci za poskytnutý znalecký posudek při odvolacím jednání poskytnuta odměna odpovídající rozsahu přípravě znalce na jednání a náhrada ušlé mzdy. Znalci tak byla přiznána odměna ve výši 8 756,42 Kč, a to za studium posudku v rozsahu jedné hodiny po 350 Kč, za studium zdravotnické dokumentace v rozsahu 5 hodin po 350 Kč, za přípravu na jednání v rozsahu jedné hodiny po 350 Kč a ušlá mzda ve výši 6 306,42 Kč, na základě výše uvedených zákonných ustanovení. Celkem bylo znalci na znalečném přiznáno 8 756,42 Kč.

30. O náhradě nákladů tohoto řízení a nákladech státu bude rozhodnuto v konečném rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do 2 měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím Okresního soudu v Mělníku. Dovolání je přípustné v případě, že dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně a nebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání není přípustné proti rozhodnutím v části, týkající se výroku o nákladech řízení (§ 238 odst. 1 písm. h) o. s. ř.). Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o. s. ř.

Praha 6. února 2019

JUDr. Renáta Lukešová v. r.
předsedkyně senátu

Toto rozhodnutí ze dne 6. února 2019, č. j. 25 Co 314/2018-623 nabylo právní moci dne 5. dubna 2019 a vykonatelnosti dne 5. dubna 2019. Připojení doložky provedla Marcela Svobodová dne 27. května 2019.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Svobodová